

At opnå vores formål med julen

Gary Wilkerson December 1, 2014

Da Herren kom til jorden for at være iblandt os, havde han et særligt formål, som var fastsat før jorden blev grundlagt. Jesus blev født i Betlehem og kom med en mission om at lære os Faderen at kende, at gøre mægtige gerninger, frelse os fra synd og fri os af alle lænker.

Sådan en Frelser fik naturligvis opmærksomhed fra denne verdens ledere. På trods af alle Satans og menneskers forsøg på at slå ham ihjel, nåede Jesus sit formål med at komme her. Vi ser denne mørke modstand helt fra starten af beretningen om ham:

“Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage, se, da kom der nogle vise mænd fra Østerland til Jerusalem og spurgte: »Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham.« Da kong Herodes hørte det, blev han forfærdet, og hele Jerusalem med ham.” (Mat. 2, 1-3).

Israels hersker, Kong Herodes, følte sig straks truet. Han forstod, at alle som blev kaldt ”Jødernes Konge”, ville være en som folket ville kunne sætte deres lid til. Det betød, at de ville vende sig fra det eksisterende politiske system, som holdt Herodes ved magten.

Men Herodes var ikke den eneste, som var bekymret. Det var ”hele Jerusalem med ham..” (2, 3). Folket følte sig også truet. De var egentlig tilfredse med det døde, overfladiske religiøse system, som deres ledere stod for. De foretrak at leve i mørke frem for at vandre i lyset; mennesker, som ”i det ydre har de gudsfrygt, men de fornægter dens kraft.” (2. Tim. 3,5). Det synes som om hele verden blev urolig over tanken om en Frelser, som havde majestæten, herligheden og kraften til at mennesker kan forandres gennem hans godhed. De var fast besluttet på at udrydde hvert et af lysglimt i Kristi evangelium.

Vi lever i en verden, som meget ligner den Jesus kom til for to tusinde år siden.

Ifølge stort set alle nyhedskilder, er næsten alle i Amerika forstyrret af tanken om en frelser som Jesus. I de seneste år har skoleledere, nationale medier og oven i købet Det Hvide Hus, reageret kraftigt og negativt på at Kristi navn nævnes i det offentlige rum. Det burde ikke overraske os, da Jesus netop forudsagde, at dette ville ske i de sidste dage inden hans genkomst, ”Kærligheden vil blive kold hos de fleste.” (Mat. 24, 12).

Men i årevis har de kristne været opmærksom på, at der har været ført krig mod julen. Meget er blevet fjernet fra offentlige steder, og skoler som ikke længere fejrer jul, fejrer til gengæld, på helt absurd vis, alle mulige hedenske traditioner. På en offentlig skole i det nordøstlige USA, tog lærerne for nylig deres elever med ud for at synge julesange, men de havde ændret på sangene, så alle henvisninger til Jesus var fjernet. Det er ligesom at holde fødselsdag for nogen, uden at anerkende deres tilstedeværelse ved begivenheden. Det handler kun om sjove hatte og kager, mens man ignorerer den person, man egentlig skulle fejre.

Nu er det voksende fjendskab mod julen blevet personligt. Da jeg ønskede en fremmed ”glædelig jul” for nylig, sendte han mig bare et skulende blik. Det bekymrer mig, at jeg føler mig fristet til at nøjes med at sige ”god ferie” i

stedet.

For nylig ville et nationalt kristent børnehospital have en Tv-reklame på en sportskanal. Kanalen nægtede at godtage reklamen med mindre hospitalet slettede Jesu navn fra reklamen. Der var også en kontrovers med patriarken på Tv-showet *Duck Dynasty*. Folk krævede, at han skulle fyres fordi han sagde, at Bibelen taler imod homoseksualitet. Han havde bare citeret fra Skriften, og det medførte, at han blev kaldt selvretfærdig, homofob og hadefuld.

Jeg er klar over, at disse forfølgelser er små i sammenligning med de forfølgelser, som de kristne lider under i lande, hvor de kristne er fredløse. Jeg har besøgt over 60 lande, og jeg har set alle disse trængsler, som de troende må udholde. Men jeg kan forsikre om, at trængslerne meget snart vil blive værre for kirkerne i Amerika. Pastorer i Houston har allerede været udsat for at blive anmeldt for at nægte, at indsende deres prædikener til godkendelse på borgmesterkontoret. Borgmesteren ville vide, om de evangeliske præster talte imod det lovforslag, hun havde fremlagt, til fordel for de homoseksuelle.

Disse sager når helt op til det Hvide Hus. En kendt evangelist blev bedt om at bede ved 2012 indvielsen, men invitationen blev trukket tilbage, da man fandt ud af, at han havde prædikeret, at homoseksualitet er en synd. Der er som om vores regering siger, "Du er ikke velkommen i vores tolerante samfund. Vi tolererer alt, undtagen det du tror på."

Jeg forsøger ikke at ødelægge julestemningen med vilje, ved at komme med disse negative ting.

Lige nu, midt i juleræset, er du måske allerede rigeligt presset. Så du tænker måske, "Hvorfor bringe alt dette op nu.? Hvorfor kan vi ikke bare koncentrere os om, at være sammen med vores familier, udveksle gaver og se på de glade børn?"

Jeg skriver specifikt om dette emne, fordi jeg er overbevist om, at vores børn har brug for at høre det. De ting, jeg har nævnt, har allerede trængt ind i vores skoler. Jesus gør det klart, at der kommer svære tider, og den næste trofaste generation, som han rejser op, omfatter unge mennesker. Jeg ønsker, de alle skal vide, "At når I ser disse ting ske, skal I ikke frygte. Det eneste du skal frygte, er at leve i frygt – at krybe sammen, skjule sig og trække dig fra at dele det vidunderlige evangelium, som Jesus har givet dig til dele med andre."

Sandheden er, at forfølgelse altid vil blive værre, fordi evangeliet altid vil til frustration for dem, som vandrer i mørket. Gud vil hele tiden undergrave deres anti-Kristlige bestræbelser, og det gør dem mere vrede. Som Johannes skriver, "Lad den, der øver uret, stadig øve uret, den, der er tilsølet, stadig søle sig til, den retfærdige stadig øve retfærdighed, og den, der er hellig, stadig helliges." (Åb. 22, 11). Johannes er vores opskrift på, hvordan vi skal reagere, når verden bliver mere beskidt og ondskabsfuld mod os. Hans ord er et ekko af Jesu ord: "Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed, for Himmeriget er deres." (Mat. 5, 10).

Jeg fremhæver dette, fordi menighedens reaktion i dag nærmest er den modsatte. Der er meget få blandt os, som synes villige til at acceptere forfølgelse, uden at kæmpe imod. Mange troende ønsker at gå til politisk modangreb, og sige, "Hvis I bliver vrede over, at vi siger, at homoseksualitet er en synd, vil vi bare råbe højere. Vores antal vil bevise, at vi har ret." Den holdning gør bare striden værre. Og det ser ud som om, at menigheden mister terræn, og frygten kommer krybende nærmere end troen.

Jeg siger dig, lad Herodes blive rasende – lad hele verden blive rasende – men lad dit eget hjerte være regeret af Jesu Kristi kærlighed. Al vores styrke hviler i hans kærlighed. Faktisk er kraften i vores vidnesbyrd, at vi prædiker hans Ord med barmhjertighed og forbliver hellige i en fordærvet generation. Dette vidnesbyrd vil provokere dem, der er i mørket, til at komme ind i lyset og sige, "Jeg ønsker den fred og glæde, som disse mennesker synes at have, midt i disse vanskelige tider. Jeg ønsker, at kende deres Gud."

En af Satans stærkeste fristelser er, at vikle de kristne ind i en overvejende politisk tankegang.

Djævelen gør ikke kun verden mere vrede på os. Hans forsøger også, at gøre os vrede over hvordan verden er. Han vil have os til at modstå forfølgelsen nærmere end at udholde dem for evangeliets skyld. Og i forsøget prøver

han at udskifte vores dybe fred med stridbarhed.

Jeg indrømmer, at jeg er faldet for den fristelse. Da jeg hørte, hvad denne sportskanal på TV havde gjort, skrev jeg et vredt brev til dem. Men mens jeg sad der og skrev, følte jeg Guds fred sive ud af mig. Jeg indså, at jeg måtte revidere det, jeg havde gang i. Hvorfor? Det var ikke fordi jeg var bange for Tv-kanalen. Det er jeg ikke. Det jeg er bange for er, at miste Jesu sindelag. Det kan ske for enhver, som giver efter for fristelsen til at kæmpe imod verden med menneskelige våben.

Jeg ser dette i nogle kristne nyhedsbreve, som jeg får tilsendt. Idet de bekæmper forskellige kulturelle kræfter, oplever jeg, at jeg mister min fred på samme måde, som da jeg mit Tv- brev. Nogle gange ser det ud som om menigheden er involveret i et spil skak med den verdslige verden, hvor brikkerne bliver flyttet med et eneste formål: at vinde den kulturelle krig. Hvis vi ikke er påpasselige, vil vores fordybelse i denne krig dræne os for det salt og lys som Kristus har givet os for at opnå hans formål med julen.

Hvis nogen havde ret til at blive vred, så var det Jesus. Tænk på det folkemord, der fandt sted i Israel da han blev født. "I Rama høres råb, gråd og megen klage." (Mat. 2, 18). Jesus voksede op i en kultur, hvor der ikke var nogen drenge på hans alder, fordi de alle var blevet slået ihjel. Da Kristus blev en mand, kunne han have sagt, "Herodes skal betale for det han gjorde. Han dræbte alle mine jødiske brødre, så nu vil jeg gøre det af med ham."

Men det gjorde vores Herre ikke. I stedet gik han omkring som en ung mand på tredive og proklamerede de gode nyheder – helbredte de syge, udførte mirakler, oprejste de døde. Kort sagt så holdt han sig til sin Faders sag. Selv da Herodes Antipas forsøgte at dræbe ham, holdt han fokus på sin opgave. Nogle farisæere advarede ham, "Kom væk herfra hvis du ønsker at leve! Herodes Antipas ønsker at dræbe dig!" (se Luk. 13, 31). Lyt til Kristi kloge svar: "Men Jesus svarede: »Gå hen og sig til den ræv: Se, jeg uddriver dæmoner og foretager helbredelser i dag og i morgen, og den tredje dag er jeg ved målet. (Luk. 13, 32).

Jesu brug af ordet 'ræv', har en kulturel betydning. Man så ikke ræve som listige små dyr, men som en dødelig trussel mod får, høns og kvæg, der kommer til at dræbe, stjæle og fortære. Jesus sammenlignede Herodes med dette. Men selv da gik han ikke i kamp mod kongen. I stedet tilføjede han: "Men i dag og i morgen og i overmorgen skal jeg vandre, for en profet kan ikke dræbes andre steder end i Jerusalem." (Luk. 13, 33).

Med andre ord sagde han: "Jeg fortsætter som hidtil. Jeg vil helbrede de syge, uddrive dæmoner, give fisk og brød til de sultne. Og jeg vil ikke være distraheret af forfølgelse uanset hvor slemt det bliver. Så I kan bare true mig og min menighed, som kommer efter mig. Jeg vil blive ved med at helbrede, frelse og udfri – og mit Ord vil sejre over alt. Jeg er kommet for at fuldføre mit formål om at sætte de fangne fri."

Må Jesus, som fejres i julen, fylde vore hjerter. Lad verden fortsætte på deres mørke veje. Men det vil ikke fraholde vores Frelser fra at fuldføre sin mission. Jeg har aldrig hørt om nogen, der har omvendt sig ved et offentlige krybbespil, men jeg kender mange, som er blevet vundet gennem hans kærlighed. **Må vi holde os til hans formål, som er vores kald: "Det er frihed i Jesus Kristus. Halleluja! Han er kommet for at sætte dig fri."**

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/76/>